

Pacific Herald.

No. 35.

Parkland, Wash. 31. Aug. 1896.

6te Aars.

Kjærlighed til Arbeidet i Guds Rige.

At de, som arbeider i dette Rige, bør besøges af Kjærlighed, er egentlig selv-sagt; thi dette Rige selv og dets Gjerning har jo sin Bund og Grund, sin Begyndelse og Ende, sit et og alt i den treenige Guds frelsende Raade og Kjærlighed. Gud er Kjærlighed, og hans Rige er Kjærlighedens Rige.

Den, som derfor ikke eier Guds Kjærlighed i Hjertet, og arbeider i Kjærlighed til Gud og hans Rige, han staar der fremmed for dette Rige og dets høieste og helligste Interesser, og hans Arbeide vil blive derefter. Dertil kommer jo, at enhver god Gjerning, forat kunne behage Gud, maa ske af Tro og i Kjærlighed.

Tænker vi dernæst paa Arbeiderne, hvor inublende nær det ofte ligger for dem at lade Kjødet raade, saa at de blive trætte, utaalmelige, kold og mismodige under Gjerningen, saa de maaest høst saa at Herren vilde give dem Afsted, saa skjønner vi not, at de baade behøver at have Kristi Sind og Kjærlighed, og daglig at vokse og opflammes i samme; thi det er denne Kjærlighed, der er stærk som Døden, mægtig som Helvede. Det er denne, som taaler alt, tror alt og haaber alt. Intet Under derfor at Herren tre Gange spurgte Petrus og det just som Arbeider i Guds Rige: "Simon, Jonas Søn, elsker du mig?"

Hvad skal nu vække denne saa nødvendige Kjærlighed til Arbeidet hos alle dem, som er satte til at arbeide i Guds Menighed? Vi svarer, at der er saamange Ting, som er egnet til at opvække denne Kjærligeed just fordi Arbeidet i alle Henseender er et Gudsverk og derfor Kjærlighedsverk. Af disse mange Ting skal vi dog her kun fremholde og udhæve nogle saa. Vi nævner da allersørst det, at Kjærlighedens Gud har valdt sit Folk til dette Arbeide. Gud, vor himmelste Fader vil det. Han vil at vi, som er hans Børn i Kristo, skal gjøre dette Arbeide. Gud vil det af og ifølge sin Kjærlighed til vor og andres Frelse fra Synden og alle dens Folger. Derved lægges dette Folk til at arbeide i hans Rige saa nær hen til det som er Guds første Verk paa Jorden, nemlig Frelsen, det som allermest i Lid og Svig hedder Guds Folk med Takneurmelighed og Kjærlighed til Gud og os det, som er hans. For saadan bliver Guds Billie ikke blot Lov og Regel for deres Billie, deres Gjøren og Vaden, men ogsaa Gjenstand for deres barnelege, glade

og virksomme Kjærlighed. De elster Guds Billie. Som Jesus sagde: Det er min Mad at gjøre min Faders Billie, saaledes ogsaa disse hans' egte Efterfølgere. Og det at hans Kald til Arbeidet i Kirken er et Raadefald, altsaa et Kald uden Fortjeneste, ja trods de faldedes Uværdighed, at han talder til forskjellige Tider fra Morgen indtil Aften, og hellerikle forskyder den Arbeider, som kom først ved den eleve Time, at han ogsaa har Brug for og derfor ogsaa talder de ringe og mindre begavede, alt dette tjener kun til at forøge Opfordringen til Kjærlighed til Arbeidet, og at gjøre det end lettere for det barnlige Sind at følge Herrens Kald. Maar Gud derfor talder til Arbeidet i Guds Rige, saa svarer den til Arbeidet vakte Kjærlighed: Ja Herre, jeg vil arbeide. Din Billie skal her som altid være min. Kald og tal Herre! din Tjener hører.

Dernæst skal vi minde om at dette Arbeide er et velsignet, nødvendigt og Gud velbehageligt Arbeide. Ogsaa ved dette vælles Kjærligheden til Arbeidet. Det er Arbeide for Himmerige, til dyretjøbte Sjæles evige Frelse og Salighed, altsaa et Arbeide med en Virkning og Følge, der rager højt over alt andet.

Det Gudsrigt, som Jesus Kristus har grundlagt paa Jorden, og hvori arme Syndere skal indlemmes for at faa Del i alt det, som Gud i Kristo har beredt til den ganske Verdens Frelse, har af Herren selv faaet dette Hverb, dette Arbeide, hvorved dette høje Maal naaes og denne uudsigelige Velsignelse ved den Helligaands Bistand skjæntes dette Riges Folk. Arbeidet bestaar nemlig i at forkynde Herrens Ebangelium og i Forvaltningen af hans Sakramenter. Og disse Raademidler har jo just den nævnte velsignede Virkning. Ja netop det at den redelige Arbeider i Ordets og Guds Løfters Lys saa se saa mange og store Velsignelser her og højet af dette Arbeide, saar se saa langt og saa højt, forsøger, opflammer og inderlig gjør Kjærligheden i hans Hjerte til et Arbeide med en hædan Virkning.

Men det er ogsaa en nødvendige Gjerning. Saaledes fordi Arbeidet i Guds Rige er Guds Billie og Forordning, og fordi Gud i Himmelnen ikke vil være hjært til Frelse og Salighed af noget Menneske paa Jorden uden gjenem Raadens Midler og deres Forvaltning. Gud har fundet det sjælligt, ja forstået at paalegge sin Menighed dette Arbeide. Denne Nødvendighed ved Gjerningen holder den sande, selvbevidste Kjærlighed af. Den ønsker

slet ikke at ødle bort Lid og Kæster paa unødvendige Ting. Gud har nemlig givet den Øie og Sans for det virkelig store og høje. At den ofte finder det store og høje i det, som Verden kalder Smaaling, det er en anden Sag. Det kommer deraf at den ser og dømmer efter Guds Menighed og Skjøn, udalt i hans uselbare Ord. At nu Kjærligheden lader sig vælle og opfordrenetop ved det, at dette Arbeide er nødvendigt, er saaledes let at forstaa. Vi kan jo ogsaa se det samme Træk hos den naturlige Kjærlighed f. Ex. hos en Moder, hvis Barn er sygt, eller paa anden Maade er i Livsfare, hos den egte Fædrelands ven, naar Fædreland og Stamfolk trues af Fienden. Kjærligheden kommer da frem i al sin Styrke og i sin fulde Høje.

Lad os derfor altid vogte os for at narre eller slusse den Kristenkjærlighed, som arbeider i Kjærlighed og med Alvor. Den mener det altid ørligt og arbeider altid alvorligt. I Kirken er vi jo paa alle Helt baade hjemme ogude i Hedningeverdenen henvist til den kristne Kjærlighed. Lad os alle være midtjære mod at slusse den, og med Hjertets fulde Alvor og Inderlighed stræbe at glæde og opmunstre den, saa vil den gjøre endnu mere, og arbeide med større og fornøjeligt Glæde for Stoler og Mission og alle andre gode og nyttige Gjøremaal, som Herren har lagt i vores Hænder.

Endelig skal ogsaa det vække os til Kjærlighed til Arbeidet i Kirken, at vi ved at denne Gjerning er Gud velbehageligt. At dette Arbeide som intet andet er Gjenstand for Guds Kjærlighed og Velbehag er jo allerede sagt i det foregaaende. Her skal vi kun minde om, at det at Gud har Velbehag til Arbeidet i Guds Rige kun kan have en Virkning paa os, dersom vi er Guds Faders Børn og Jesu Kristi Brud, nemlig at vække Kjærlighed ogsaa i vores Hjertet til dette Arbeide; thi det er Lov for al Kjærlighed at den søger at behage den som den elster. Guds Velbehag til Kirkens Arbeide siger derfor til enhver Kristen, som i Troen elster Gud, at han ogsaa i denne Tro skal elster Guds Kirke, og lade sin Tro være virkom i Guds Riges Arbeide. Maatte Gud derfor ved sin Helligaand udse Kristi Kjærlighed i vores Hjertet! Han vælle alt sit Folk til Kjærligt Kirke arbeide og bevare det i Kjærligheden! (Mere.)

Der er to Ting, som vi ikke kan lære uden ved flittig Studie. Det er nemlig ved at høre vi lærer at høre, ved at bevise Kjærlighed vi lærer at else.

Konfirmation.

Parkland Mgh. havde den Glæde forleden Søndag at være Bidne til at en ung Mand, 24 Aar gammel, konfirmeredes.

Moderen med 5 Børn, der alle var ukonfirmerede, flyttede hid fra Yankton, S. D., og bhggede sig et Hjem her. De to yngste, en Søn og en Datter, blev konfirmeret ved Prof. Grønsberg sidste Palmesøndag.

Den ældste Søn havde Længsel efter at tilhøre vor Menighed, og i Overensstemmelse med den §. i vor Menighedsordning, som siger, at de som er døbte og villige til at lade sig konfirmeret, kan optages, blev han for en Lid siden optaget.

Nu var han af Past. Harstad forberedt og blev af ham konfirmeret. Han gjorde god Rede for sine Kristen-doms kundslab.

Det Konfirmationsminde, som blev opført og givet ham, indeholdt det under skjønne Bibelsprog; Rom. 1, 16: "Jeg stammer mig ikke ved Kristi Evangelium; thi det er en Guds Kraft til Saliggjørelse for hver den, som tror" — påsæde godt til Anledningen; det lod ikke til at han stammede sig ved at staa frem for den store Forsamling og vidue om Kristus og sit Haab til ham. Maatte nu Kristi Evangelium altid blive en Guds Kraft til Salighed ogsaa for ham, baade i Livet og Døden!

Det ske for Jesu Skyld!

Lad mig nu fortælle "Pacific Herald's" Lægere, at denne her omtalte unge Mand er examineret "Engineer" og "Electrician" og er ansat ved "Pacific Luth. University", og indtager saaledes en meget vigtig og ansvarsfuld Stilling. Han har saaledes at vaage over og baretage, ikke blot en kostbar Bygning, men hvad der er større, mange Menighedsliv.

Paa samme Lid, som vi beder at Herren vil opchlode og bevare ham i Ordet og Troen indtil Enden, beder vi ogsaa, at Gud vil give ham Visdom, Forstand og Forståelse til at styre og varelæge sit ubetroede Hverv.

Vi er altsaa de tre af Søsternerne konfirmerede, den ældste og de to yngste — hvor er da de to mellemste? vil maatte Læseren spørge. Sønnen er "Hypocrat" og sætter "Pacific Herald" og Datteren arbeider i Tacoma. Han var TypeSetter i et amerikansk Trykkeri i Yankton, S. D.

Da han begyndte her var han ikke var i norsk Sprog, men nu saar han Duelle deri, og det er at haabe at han og Søsternen vil snart følge i sine øvrige Søsterner Folkespråk, saa de kan gå sammen med sin Moder og Søstrende til Guds Bord hermede og engang sidde sammen i Guds Rige histoppe.

Ordinationer.

Torsdag Aften den 23de Juli under Kirkeraadsmødet i Decorah ordineredes Kandidaterne Afrup, Bestul, Døving og Otte. Prof. Stub holdt Indledningstalen over 2 Tes. 3, 1. 2. Fællesformand Faderen holdt Ordinations-talen, som senere vil komme i "Kirke-tidende", over Joh. 4, 23. 24. og foretakede Ordinationen efter det gamle Ritual. I den højtidelige Handling, som overvares af en stor Forhaling, deltog Professorerne Larsen og Krog, Formand Torgerson, Pastorerne Otte, sen. Borge, Xavier sen. og jun.

Ordinanderne Levnedsløb lyder som følger:

Johannes Afrup er født i Kristiania den 3de December 1872 af Forældrene Nils Afrup og Catharina Afrup, født Thurmann.

Da han blev 6 Åar gammel fik Faderen Anhæftelse som Sogneprest til Norddalens Prestegjeld paa Søndmøre, hvor han forblev Prest i cirka 5 Åar. I disse Åar fik Sonnen mere og mere Øje for Prestegjerningens Størhed. Hans Fader troede og ivrige Arbeide i sin Kaldsgjerning og Forældrenes Hjælpesfulde, omhyggelige Opdragergjerning bragte nemlig dette Kald til at blive højt for hans unge Blif.

I Året 1882 besluttede hans Fader sig til at gjøre Afkald paa den Stilling, han hidtil havde indehavt, for at ofre sig for Missionen. Han bestemte sig nemlig til at overtage den Plads, som samme Åar var blevet ledig ved Bisshop Schreuders Død.

Året 1883 udvandrede da hans Fader med sin Familie til Natal i Syd-Afrika. De uvante Forhold og nye Omgivelser med al den Glæde og Nedværdigelse, de følte med sig, samt den alvorlige og haardnakkede Kampsom foregik mellem Hedenstab og Kristendom, henvendte fra nu af Sønnens Blif paa en anden Gren af Prestegjerningen, nemlig Missionsgjerningen. Saa han paa Hedningens strigende Nød og Glæde paa den ene Side og den kristnes Tilstredshed og Glæde paa den anden Side, saa maatte han erlænde Missionsgjerningen at være den helligste paa Jorden. Dersom omgikkes han ogsaa sent og tidlig med Tanke paa at reise bort for at uddanne sig. Men hverken han selv eller Forældrene saa nogen Undvei for ham til at faa den Uddannelses, han lejlighedte; thi de var ikke i stand til at møde de store Krav, som en sådan Uddannelse villede.

Imidlertid havde Prof. Laur. Larsen, hans Faders Sviger, saet Undervisning om disse Ting. Hon blev, at iskald Forældrenes lunde besøgte Sønnens Rejsningsstifter, saa troede han vel, der var Fels herover, der vilde tage sig af ham og understøtte ham. Forældrene tog Professoren paa Ordet og sat sammen Penge nok til at betale Sønnens Reise. Reisen forløgtes, og han optoges som Døppel ved Luther-College et Par Dage efter Julomfesten til Amerika i September 1890.

I 1893 dimitteredes han fra Luther-College og optoges høsten samme Åar som teologisk Student ved Synodens teologiske Seminar i Robbinsdale, Minn. Sommeren 1895 underkastede han sig vedvarende teologisk Examens ved Luther-Seminar, og ved den fra 26de Mai til 17de Junii afholdte Embedsexamen blev han befundet dygtig til

at overtage det hellige Prædikeembede. Han har modtaget Kald til at være sin Faders Vikan paa Missionsstationen Unjunjambili, Natal, Syd-Afrika, og han er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel til at komme i det hellige Prædikeembede.

Når Ordinanden idag ser tilbage paa sit svundne Liv, saa tenker han med inderlig Taknemmelighed paa Forældrenes store Hjærlighed og Omhu for ham, naar de under stædige Selvoposrelser opdrog ham i "Tugt og Herrrens Formang". Dernæst vil han takke Prof. Larsen og Familie for al deres Godhed og Venlighed, ligesom han ogsaa vil frembrænde sin dybtstøtte Tak til den norske Synode for den store Venlighed den har vist ham ved at underholde ham, opgrave ham og uddanne ham for hans store Gjerning.

Lærerne ved Luther-College og Luther-Seminar mindes han ogsaa hjærligt paa denne Dag; thi næst Gud skylder han dem, at han er kommen saavidt idag. Men fremfor alt takker han den gode og hærmjertige Gud for den store Misunderstødt og faderlige Omsorg, hvormed han hidtil har hegnet om ham og hjørget for ham saavel i timelig som i andelig Henseende. Og han beder ham, at han nu for Jesu Kristi Skyld vil vedblive at hjælle ham og bevare ham, saa at han i Taalmodighed uden at ledes af jordiske Hensyn vil rygte sit Kald med Trokald, at han omviser kan med Glæde og ikke fuldende gjøre Regnskab for de dyrekjæbte Sjæle, der betroes ham.

Han beder om alle Kristnes Forbund.

Christian Brandt Bestul er født den 13de November 1870 i Keyser, Columbia Co., Wis., af Forældrene John Johnson Bestul og Ingeborg Johnson Bestul, født Brandt. Han nog en kriselig Opdragelse i Hjemmet. Hans Fader døde i Oktober 1879. Han blev tonsimeret af Past. Homme i Wittenberg, Wis., Sommeren 1886. Tilskytet af sin Moder rejste han høsten samme Åar til Luther-College. Han gjennemgik det fuldstændige Kurus ved College og blev optagen som Student ved Luther-Seminar høsten 1893. Ved den 18de Afton blev Examens blev han funden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede.

Han takker Gud for hans Styrke med ham. Næst Gud takker han sin Moder, Søsterne og andre Slegtinge, som har bistaaet ham med Raad og Daad i hans Studielid. Han takker sine Lærere ved Luther-College og Luther-Seminar for deres Veileitung og Opmuntring.

Det er i Erljendelse hos egen Udygtighed, men i Livet til Gud, at han vil hjælpe, at han nu fremhiller sig til Ordination. Han har modtaget Kald som Pastor Sætre's Vikan i Menighederne i Neillsville, Marshfield, Stanley, Curtis og Abbotshord, Wis. Han er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel for at komme ind i det hellige Prædikeembede.

Han beder om den kristne Menigheds Forbund.

Carl Døving er født den 21de Maj 1867 i Norddalens Prestegjeld paa Søndmøre, af Forældrene Christen og Martha, født Bjørstad. Han blev konfirmere Sommeren 1882 af Pastor N. Afrup, hos hvem han høsten samme Åar be-

gnynde Studiet af fremmede Sprog. Fra Barndommen havde Arbejdet i Kirken Tjenest, særlig paa Missionsmarker, staet som et Maal for ham. Da Pastor N. Afrup i 1883 drog over til Natal, Syd-Afrika, for at forhætte Bisshop Schreuders Arbejde, fulgte han med ham og fortsatte under hans Veileitung sine Studier, samt hjælp den indsyde Lærer paa Stedet i Undervisningen af de indsyde Børn. De ugunstige Forholsde, under hvilke han maatte studere, gjorde, at han begyndte at længes efter et Sted, hvor Studierne fandt drives med bedre Held. Ved en Stolt Bens Hjælp fandt han istand til at reise til Amerika i 1890 og blev høsten samme Åar optagen som Elev ved Luther-College, hvorfra han dimiteredes Sommeren 1893, og blev høsten samme Åar optagen som teologisk Student ved Luther-Seminar, Robbinsdale. Ved den 18de Juni afholdte Usgangs Examens blev han funden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede.

Han har modtaget Kald til at virke som Prest i Minnesota Distrikts Indremissions Tjeneste paa saadanne Steder, som af Missionskomiteen eller dens Formand bliver ham anviset. Han er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel for at komme ind i Embedet.

Når han paa sin Ordinationsdag ser tilbage paa de svunde Dage, mindes han med Hjærlighed og Tak sine afdøde Forældre for den kristelige Opdragelse, de gav ham. Med Hjærlighed og Tak mindes han også sine Pleiesørlædre i Afrila, Missionær N. Afrup og Hustru, samt alle dem, som har bistaaet ham med Raad og Daad. Blandt de mange kan nævnes Rev. Dr. Dalzell af den Skotske Frikirke, Natal, Syd-Afrika.

Han frembrænder også sin Tak til sine Lærere ved Luther-College og Luther-Seminar og hele den norske Synode for al den Venlighed, Venlighed og Hjærlighed, som er blevet ham tilbørt under hans Studietid i Amerika.

I Tillid til Gud, som hidtil saa nædig har hjulpet ham, fremstiller han sig til Ordination, og af Gud alene, som kan ubruste de Bud, han sender ud, venter han Styrke, Bisdom og Mod til ret at forhylde Evangeliet.

Han begjører Menighedens Forbund om, at hans Virke maa blive Sjæle til Frelse og Gud alene til Øre.

Heinrich Oite er født i Hermannsburg, Natal, Syd-Afrika i November 1870. Besøgte Menighedsstolen indtil hans Konfirmation i Juni 1885. Næste Åar rejste han til Entumeni Missionsstation for at hjælpe Missionær Hans Afrup og paa samme Tid begyndte med at læse Latin.

I 1890 rejste han til Decorah, Iowa, og blev optagen som Elev ved Luther-College, hvorfra han dimiteredes i Juni 1893. Høster høsten 1893 blev han optagen som Student ved Concordia Seminar, St. Louis, Mo. Ved UsgangsExamens i Juni d. s. blev han funden dygtig til at overtage Prædikeembedet.

Han imindes i Hæmmelighed og under Guds Beskyttelse over alle, som har bistaaet ham med Raad og Daad.

Hellige Arbejde i Herrens Gingaard. Han beder om denne Menigheds og alle troende Forbund.

Herren se da for Jesu Skyld i Naade til disse sine Tjenere og lade Ordet faa Fremgang og sit Navn blive forhylget ogsaa ved deres Tjeneste! E. L. R.

"Kast dit Brød paa Havet og du skal finde det igjen efter mange Dage."

(Udsendt af A. H. Lange.)

"Unter en spildt Dag, og etter Bibler henkanste til ingen Nyttel!"

Disse Ord udtaltes med et dybt Suk af den unge Past. Ree.

"Det maa du ikke sige", varede hans unge Kone i en opmunrende Tone. "Gjor din Gjerning i Tro, stol paa Herren og overset det til ham at give Høsten. — Men du er træt, og dersom du saa nedslæet og glemmer, at Herren har sagt, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage."

Pastor Ree var en alvorlig troende Prest i Toulon. Hans Arbejdsmark var et af Byens Fattigvarteret tæt ved Havnen, og det var ikke saa sjeldent, at han paa sine daglige Ture fra Skib til Skib traf paa Skibe, som var bestemte til at bringe Straffanger over til Forvisningsstedet Ny Kaledonien.

Dette syn rørte altid hans Hjerte dybt. Tanken paa de skæflede dømte, som kaldtes fra Hjemmet og Familien, fjernede fra alle bedre Indsynder, forvistes til et Sted, hvor de maa ikke høre et Formaningens eller Trostens Ord, bevirgede ham saa dybt, at han ikke havde No, for han fik Tilladelse til at besøge ethvert Forbryderstib, for det gik ud af Havnen. Ja ved Hjælp af nogle godgjørende Damer lykkedes det ham at blive i stand til at fortære enhver bortdragende Gang et Exemplar af det nye Testamente. På denne Maade havde han allerede udøbt nogle hundrede testamenter og ledsgaget enhver af disse Gaver med nogle passende Ord.

Til trods for at han havde begyndt at udspille denne Gjerning i inderlig Tro, maatte han dog mangen Gang kjempe mod Forsagthed og Haabsløshed.

"Hvad nyter det altsammen! Hvad nyter det disse uslykelige, naar de maa ikke aldrig løse i disse Bøger, eller hvis de løse, saa forstaa de det maa ikke!"

Gaatedes sullede Past. Ree øste. Da Past. Ree havde været i Åar i Tonlon, fik han Tilladelse til at bojette sig i Ny Kaledonien. Det var i Året 1874. Det var den evangeliske Mission i Paris, som offentlig foresprøgte, om nogen evangelisk Prest vilde bosætte sig i Forbryderstorken, og Past. Ree meldte sig streg. Nogle Maaneder senere var han derover.

Det lykkedes ham hurtig at erhverve sig Gangernes Tillid. Hørte han lid sig se, hilste han med Glæde. Han jogte også at være sine uslykelige Siegneborer til Tjeneste med saadanne Småsager, som han kunne hjælpe dem med. Han støttede dem saaledes Ven, Brol og Papir og Gangene var i alle Maader glade i ham.

En Dag kom Past. Ree ind paa et Gjæstgiversted; han var paa en liden Reise til den anden Del af Øen.

Mildens han nog. Et Maaned, bemærkede han, at Øpvarteren, en midt-alstrende Mand, beklagede ham ned prægende Bløfe. Dagen efter, ej nu sendt

Maaltid reiste sig, traadte Opvarteren henimod ham og spurgte:

"Tir jeg seil, min Herre, eller er De virkelig den Herre, som engang for et halvt Snes Aar siden udbeste Nytestamenter til en Flot Forbrydere, som skulle transporteres til Ny Kaledonien?"

"Ja, det er mig," svarede Presten. "Hvorfor spør De derom?"

"Fordi jeg var en af de Forbrydere," saa Svaret. "Nu er min Straffetid udløbet, og jeg er fri; men da der blev tilbuddt mig Lejlighed til at tjene mit Brød her, er jeg bleven her. — For ti Aar siden forstørrede De mig et Nytestamente med de Ord: "Tag denne Bog og læs den; i den vil du finde Fred og Frelse." Jeg har gjort, som De sagde, jeg har fundet min Frelser, og jeg føler mig lykkelig. Jeg haller Dem af mit underste Hjerte for Deres Gave og for de veiledende Ord. Toc jeg trykke Deres Haand?"

Dybt rørt ragte den trofaste Sjælesøger ham Haanden; han var saa overrasket og beveget, at han ikke formæde at tale. Han havde allerede forsøgt sig, at hans Arbeide i Toulon ikke havde været aldeles jørgjedes, men han havde dog ikke troet at skulle finde saa sjøn en Frugt.

Og pludselig randt hin Dag ham ihu, og han mindedes hin Hustrus Ord: "Guds Ord skal ikke vende tomt tilbage."

Guld af Glæde og Tak fortsatte Presten sin Mundreise.

"Herold" og de unge.

I den danske Kirkes Organ her i Amerika, Kirkebladet, findes en Udseling som hedder: De unges Udseling, og jeg maa sige, at jeg for min Part læser denne Udseling med stor Interesse. Det findes Småstukker, som er gode at fåa Forstand af, og i det hele taget er denne Udseling opsyldt af Læselskørsel for Ungdommen. Det ille Stille, som stod i forrige Nummer af "Pacific Herold" bragte mig til at tænke på, at P. H. også burde have en Udseling som særlig tilhørte de unge.

Udventvist er det en stor Sandhed, at daarlig Literatur har en altfor stor Indflydelse nu i vores Dage, men det er dog særlig Ungdommen, som bliver besmittet deraf. Dette ved Udgiverne af den daarlige Literatur meget godt, og derfor søger de særlig at fåa Ungdommen i Tale, og desværre lykkes det som oftest altfor godt.

Vedfor hvil si vil bevare den opvogende Slægt for denne farlige Smilte, saa maa man give dem noget andet, og bedre i Stedet. Ganske vist findes der nu også en god Læsning, men af Skære Grunde er det vistnok for Ungdommen at komme i Besiddelse af slige Bøger, da de som Regel kostet temmelig meget. Underledes er det med et Ugeblad, som bliver bragt ind ad Døren en Gang om Ugen, og som altså kostet en Bagatel. Naar hører et soudant Blad rigtig funde saa de unge i Tale, saa vilde derved meget være suridet.

Men nu er det jo en kendt Sag, at sunne vegeter saa af de ældste forstørretig at tale til og skrive for Børnene, og Ungdommen, og derfor vor jeg, at Ungdommen selv burde tage fat.

Der findes udventvist mange unge indenfor den norske Synode, som brede hør Cone og Willy Al. at skaffe et sær-

dant Foretagende. Mange af de unge Prester vil sikkert fås til os, og selv blandt Lægfolk findes der bestemt mange unge, som vil hjælpe.

Der findes Ungdomssoreninger osv. rundt om i de forskellige Menigheder, lad os isøjennem "de unges Udseling" høre Beretninger derom. Mange af os unge har vel vore Småstampe og Søger — smaa i Sammenligning med de ældres — som vi kan berette om, og såge Raad og Trost for i de "unges Udseling."

Jeg er vis paa, der vil blive nok at skrive om, naar blot Ungdommen vil tage fat.

Maaelse kan og vil "P. Herold" ikke aasse noget af sin i forvejen saa begrenede Blads til omtalte Niemed, men lad os da hjælpe til, at Bladet kan blive større. Forældre, som har Børn, maa hjælpe til ved at holde Bladet, og Ungdomssoreninger og Ungdommen i det hele maa hjælpe til både ved selv at holde Bladet og anbefale det til andre; thi naar Subskribenternes Antal kunde blive forøget, saa vilde Bladet antagelig blive forstørret.

Lad os gjøre "P. H." særlig til Ungdommens Blad, ikke paa den Maade, at ikke ogsaa de ældre skulle kunne læse det med Uddytte, men lad os unge saa vor Blads i Bladets Spalter.

Lad ille de ældre overse Ungdommens Ret til at fåa en Blads i Menigheden, og gjør hvad I kan for at drage Ungdommen til Eder; thi glem ikke, at Kristendommens Trokorn spirer herligst og bedst i Barnehjertet, naar det blot fra først af bliver boret til Gud. Men lad sau også os unge vise os værdige til at indtage vor Blads blandt de ældre, dertil maa vi opdrages og oplyses, og dertil hjælper vel mere end noget andet, fund, friklig Læsning.

Det skulle være mig hjert, om flere vilde udtale sig om denne Sag igennem "Pacific Herold", saa at vi unge kunde saa hverandre i Tale, og ligeledes skulle jeg ønske, om Ned. vilde udtale sig om, hvorvidt "P. H." vilde være i stand til at fåse Blads for os eller ei.

En ung Lægmand.

Er det forstårligt at begynde at samle Penge til et Barnehjem herude paa Nykøen.

Hør hvad "The Lutheran Pioneer" siger! — En lang Artikel kunde skrives om Gutter og Piger som Givere. Med en lille Opmærksomhed, klog Veisledning og Opmuntring kunde de opdrages til at blive de muntreste og mest brændende Givere, som vi har i vores Menigheder. En lidt Pige i Nykøen, Vært en af Arbeiderne ved lande Penge til at fuldføre en Kirkebygning. Hun havde ved eget Arbeide tjent sig en betydelig Sum, da vi. Ven hørte hende udtale det ønske at hun engang måtte eje en Kanarijskæ. Det blev sagt, at hun lettelig kunde fås en for sine egne Penge. "O," svarede hun, "jeg kan ikke fås noget for min selv mens jeg har Kirken liggende paa mine Tuldere!"

En Del af den farvede Veisledning i Augusta, Ga. tog op maanedlig Kollekt for at bygge en Kirke. Da vider jeg, at gammel Pige sagde hun måtte have en "nickel", for næste Søndag var "throwing in" Søndag. Hendes Hæder sagde hun vilde ikke give hende noget, thi den sidste havde hun givet alt for candy; hun burde have sparet

den. Saal reiste hun bort med en Kurv paa Armen, piffede op Ben og solgte dem for 5 Cts. Da gav en Ben hende 5 Cts, til, og hun bemærkede: "I believe I'll put this in too, for that church must be built!"

Hvad siger du nu til mit Spørsmaal, Ejere Læser? Disse to smaa Piger tog sig af den Sag, de arbejdede for med Øyst, Iver og Selvopostelse! Der gjaldt det at fåa Kirken bygget — her gjælder det at fåa et kristeligt Hjem og Skole, især for forældreløse eller om fun moderløse Børn.

Man kan vel tænke, at siden vi har overflødig Rum i vor Stolebygning og allerede har oprettet en Barnehjem, saa er ikke et Barnehjem saa paatrængende nødvendigt, men enhver vil set indse, at et Barnehjem passer ikke godt ind i et Universitet. Naar vi forrige Aar optog to moderløse Gutter, saa gjorde vi det for at give disse Børn en bedre Undervisning end den de fik paa den katholske Unstalt, hvor de da var

Nu er vi ligesom anmodet om at tage fire morløse Smågutter, som Faberen har ved en reformert Unstalt, hvor ofte de to var endnu for smaa til at gaa paa Skole. — Hvad skulle vi nu gjøre? Jo, vi vil Blads for de to mindste i en kristelig Familie og vil lade de to først have Blads paa Stolen. Naar vi nu disse fire sidstnevnte, saa har vi allerede de sex morløse Børn til at begynde et "Orphans Home" med. Andre Ansigninger er allerede indslæbne og flere vil rimeligt komme i en nær Fremtid, men hvor skal vi fåa Penge til at bygge et Hjem for?

Nogen stor Sum skulle vi ikke behøve for det første, thi vi vilde begynne med en økonomist — jeg tænker efter Hr. Ola Solheims "Cottage plan". Den tilstader mig scerdes meget.

Lad os drøfte denne vigtige Sag, Ejere Venner!

T. L.

Nyheder.

Hr. Kandidat H. Gundersen har modtaget kaldet til Seattle og Ballard, Wash. Han skal ordineres i Seattle saasom han kommer.

Bast.: Sperati som i længere Tid midstædig har betjent Vor Frelsers Menighed i Tacoma, har nu modtaget kald som fast Prest for nævnte Menighed og skal indspres Søndag d. 6te Sept.

Board of Trustees for P. L. U. har valgt Pres. G. C. Glassie til Vært. Han skal overvige Commercial Department ved Skolen.

Kapt. P. Olsen fra Tvedstrand, Fører af vores Band "Gjæ", besøgte sidste Onsdag summer med Bast. Sperati og Dr. Frøhling, fra Tacoma, Skolen.

Mrs. D. E. Stanhope, fra Shelton, Wash. en Ellegnir af D. Bellums ex. Besøg hos Ole Bellum og hans

Hr. George T. Oles, Skolens Organiser, havde sidste Onsdag Bevæpning, med Miss Noel Lund. Besøen blev holdt af Formand Harstad. Herold gratulerer.

Dr. Urbol fra Portland Oregon, en gammel Bekjendt af Formand Harstad besøgte sidste Uge Skolen.

Hr. Meyer Brandvig, Lærer ved Pacific Luth. University i Parkland, Wash., er nu flyttet til Jewell, Iowa, idet han har modtaget Ansettelse som Besyrer af Jewell Luth. College. Denne Anstalt skal begynde næste Aars Undervisning den 15de Sept. først.

Amerika.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

R. D. Nelson, Mayville, N. Dak.
Pastor T. Larsen, Parkland, Wash.
Pastor B. Harstad, Parkland, Wash.
Chr. Sørensen, Parkland, Wash., hver \$50.
Carl Jacobson, Minot, N. Dak., \$10.

Parkland, Wash. 27. August, 1896.

T. Larsen, Passerer.

Til Skattehjere!

Vi betale Skatten for vores Venner, som sender os 35 Cents for hver Bot og en nagiagtig Beskrivelse af Bots Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da gør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Pass.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 18de Sept. 1896, og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid, og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting omtales herstilt. Værelse kostet fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen, for Lægetilskud en Dollar Tecmine.

I Barvestolen gives Undervisning Religiøs og Korsf Juvelskæ i de særlige Commonsthaf. Omkostningerne i denne Udseling er: Skolepenge 35cts. Værelse 10cts. Bot for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. for Vogetijen 1. Doll. Taxet. For Vogetien betales for hele Terminen forudendt.

Ansøgninger om Uplagelse indsendes højest muligt til Rev. D. Gruberg, Parkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

"Teten" med et stort Lager af Herrelige der bestaende
de nyeste og modernste.

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J Clay Worstedts, Serges og Casamire's smagfulde
og vafre Mønstre.

Intet Præli, ingen falske Paastaaeller, intet Hunibugsalg.

Bore Varer er af de bedste, som kan erhødes for.

Venge og Kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt af Højeste Opmerksomhed.

"Men' Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Tornelsoen, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK. Norske
Familie-Mediciner
P. Jensen, Fern Hill. Habet Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC
THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetable.

Før	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	10 30 p. m.	5 55 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	10 50 p. m.
Portland	6 10 a. m.	3 40 p. m.
Portland	11 20 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 10 a. m.	6 05 a. m.
Seattle (60 Minutter)	7 00 a. m.	7 40 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 10 a. m.
Seattle (60 Minutter)	4 00 p. m.	3 55 p. m.
Seattle	7 00 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Seattle	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Orcas Har- bor og Ocosta	8 50 p. m.	10 25 a. m.

*Tog til Olympia, Orcas og South Bend afgår hver Dag und-
agen Sondag. Alle andre Tog afgår daglig.

■ Vampslibet "City of Kingston"

Før Seattle, Mort Læsens' og Birte's.

Afhaa fra Tacoma 8 00 a. m.

Daglig indagen Mandag.

Afgaar fra Victoria 8.30 p. m.

Daglig undagen Mandag.

Mere fuldstændige Oplysninger findes i Kortet, "Empirekortet",
an man kan se ved at henvende sig til:

A. D. CHARLTON,
A. C. P. A. Portland Oregon.

A. T. LINING, Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Hr. Fængselsuds-
Block i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave

Telephone 101. Tacoma Wash

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Barge Office

Kristeligt Herberg for Ind- vandrere og andre Reisende

Pastor E. Petersen, Emigrantmisjio-
ner, træffes i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Gott, som kommer fra Vesten, hjører med Belt
Line Street Car lige til Døren.

The Bay City Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbsforretning i Ta-
coma.

Telephone 9.

III8 — PACIFIC AVENUE — III8

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,
Ansjovis, Primost,
m. m.

Paa Hj. af IIte og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Tagforer.

Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter,
saasom: Stjøder, Kontrakter, m. m.

Room 432 Wash. Block, III Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices ..

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Montoirid 11—12. 2—4. 7—8.

Søndag 12—1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmine og Juveler.

Et godt og udmerket Udvælg af
Jewelry, sold og plated Silver og
opiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. — Tacoma, Wash

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for
Farmers, Hotels and Ships. Wholesale
Lumber

Tacoma = = = = = Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Dash and Doors.
1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.

G. Steinbach, Vice President.

G. Knutvold, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Byer paa alle ledende Byer i de
Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Postabonnementer i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agent for de største transatlantiske Damp-
skips Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

udgivet af

The

Pacific Lutheran

University

Association

Udkommer hver Uge

og kostet forudsædvis

50 CTS. PER AAR.

Subskribentsamle saar for 5 be-

talte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN ::

SAVINGS BANK ::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra kl. 10. til 5.

Lordag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Capital \$200,000

P. W. Caesar, President.

C. W. Gross, Vice President.

G. P. Holmgren, Cashier.

P. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

W. T. Orr, Director.

Dommer G. J. Stiles, C. W. Gregg, J. W. Anderson

G. J. Holmes, Theo. Rosner, Gen. P. J.

Gatson, P. D. Caesar, C. W. Gross,

A. D. Vanderbilt.

Spesial Renten

Renten udbetales hvert 6. Maanedet, 1ste Januar og
1ste Juli. Pengene udlaunes paa lengere tid samt paa
maanedlige Betalingsperioder. Andisninger paa alle Steder
i Europa. De Skandinaviske og det tykki Sprig tales.

Entered at the post office in Parkland, Wash. as
second class matter.